

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ ๒๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักเลข ราชการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 3340 26
วันที่ 17 ก.พ. 2558 14.30

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้
(Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) และร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ.

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา
เรื่องที่

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๒๖๒๓

ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

(๒) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๓๖

ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

(๓) หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๐

ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

18 ก.พ. 2558

จัดเข้าวาระ.....

ตามหนังสือที่อ้างถึง (๑) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง กรณีขอความเห็นชอบการเข้าเป็น
ภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the
Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดก
ทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของ
คณะรัฐมนตรีโดยด่วน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. กรณีการขอความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษา
มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural
Heritage) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้แล้วเมื่อครั้งที่กระทรวงวัฒนธรรม
ได้เสนอขอความเห็นชอบเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีชุดเดิม โดยได้ให้ความเห็นว่า อนุสัญญาดังกล่าว
เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๕๐ และโดยที่กระทรวงวัฒนธรรมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการออกกฎหมาย ซึ่งหากการออก
กฎหมายดังกล่าวเป็นการจำเป็นที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีในอนุสัญญาฯ
กรณีจะเข้าข่ายเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องเสนอขอความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง (๒))

สำหรับกรณีขอความเห็นชอบการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษา
มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible
Cultural Heritage) ที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอในครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่า

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้บัญญัติในลักษณะเดียวกันกับมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ว่า หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขต ซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญา หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตาม หนังสือสัญญา หรือที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ต้องได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อกระทรวงวัฒนธรรมได้มีการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage) อนุสัญญาดังกล่าวจึงเป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

อนึ่ง โดยที่อนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับใช้กับประเทศไทยเมื่อพ้นกำหนด ๓ เดือน นับแต่วันที่ประเทศไทยได้ยื่นสัตยาบันสาร ตราสารยอมรับ หรือตราสารให้ความเห็นชอบ ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๓๔ ของอนุสัญญาฯ ดังนั้น จึงควรดำเนินการให้ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. มีผลใช้บังคับก่อนที่ประเทศไทยจะยื่นตราสารดังกล่าว หรืออย่างช้าไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันที่ได้มีการยื่นตราสารนั้นแล้ว เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ ได้ในวันที่อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอต่อคณะรัฐมนตรี นั้น มีสาระสำคัญเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้วว่า การตรากฎหมายฉบับนี้จะช่วยทำให้มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ซึ่งยังไม่ได้รับการคุ้มครองได้รับการคุ้มครองและการส่งเสริมจากภาครัฐ ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งป้องกันการนำองค์ความรู้หรือภูมิปัญญาดั้งเดิมของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ไปใช้ประโยชน์อย่างบิดเบือน (รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง (๓)) และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการของร่างฯ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ต่อมาสำนักงานฯ ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวคืนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง กำหนดแนวทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากการยุบสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ พ.ศ. ที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอมาในครั้งนี้ มีรายละเอียดบางประการแตกต่างไปจากเดิม เช่น การกำหนดลักษณะของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่จะได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕) องค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (ร่างมาตรา ๘) องค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ประจำจังหวัด (ร่างมาตรา ๑๙) และมีการตัดบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ไปใช้

โดยมีการดัดแปลงหรือบิดเบือน รวมทั้งดัดบทบัญญัติและบทกำหนดโทษกรณีการนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ขึ้นทะเบียนแล้วไปเผยแพร่เพื่อวัตถุประสงค์อันมีลักษณะเป็นการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือกระทบต่อศาสนา ความมั่นคงของประเทศ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี หรือทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มรดกทางวัฒนธรรมดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วและส่งให้สำนักงานฯ ตรวจสอบพิจารณาแล้ว สำนักงานฯ จะได้ดำเนินการตรวจสอบพิจารณาตามขั้นตอนโดยละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต तोตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการศึกษาและวัฒนธรรม

ฝ่ายกฎหมายการศึกษาขั้นพื้นฐานและการกีฬา

โทร. ๐ ๒๔๔๖ ๘๑๒๗ (นางวรรณทิพา)

โทรสาร ๐ ๒๔๔๖ ๘๑๒๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th